

Nada Kolundžija, srpska pijanistkinja, dobitnica „Global Music Awards“

Davanje novca za kulturu nije rasipanje već odlična investicija

Saznanje da su svi konkursi zaustavljeni, nije mi baš prijalo: Nada Kolundžija

Foto: Zoran Lazarević/Lucky

RAZGOVOR

Pijanistkinja Nada Kolundžija potpuno je aparna pojava na našoj muzičkoj sceni. Njena prefinjena posvećenost savremenoj klavirskoj literaturi, kao i ocharavajuća radoznalost sa kojom kreće u potragu za istinskim vrednostima, oduvek su je smestale u jedan ekskluzivan duhovni prostor. Dalekosežan interpretatorski rad Nade Kolundžije deo je otkrivanja mogućnosti umetnika na mnogo širem planu, i namenjen je ne samo pažnji poklonika klasične muzike, već i svih onih koji žude za jedinstvenim slušalačkim iskustvom, novim otkrićima i čudesnim zvučnim kosmosima, ma iz kog žanra originalno da potiču. Upravo ta predanost čitavim bićem onim dragoceno drugačijim stvaralačkim projektima, ovih dana donela je Nadi Kolundžiji značajnu internatinalnu prepoznatost u svetu izuzetnih muzičkih ličnosti.

• Čestitamo vam najpre na osvojenju zlatnoj medalji u okviru „Global Music Awards“ takmičenja - recite nam o kakvom priznanju se radi i koje kvalitete ova nagrada prepoznaje i podržava kod muzičkih umetnika širom sveta?

- Sve o ovoj nagradi saznala sam sa sajta Global Music Award, koji sam

pronašla pre otprilike godinu dana. Ono što me je zainteresovalo za ovo takmičenje bio je tekst koji sam pročitala i koji objašnjava šta žiri vrednuje - oni se, recimo, ne rukovode popularnošću i brojem prodanih izdanja; tržište nema uticaj na njihov sud. Ono što ih zanima jesu kreativnost i kvalitet. Pod svoju lupu spremni su da stave i već izgrađene umetnike, ali i one u kojima prepoznaju budući potencijal.

Sve ovo mi se naravno dopalo, jer savremena muzika kojom se ja bavim nije popularna i svakako nije komercijalna. Ali, ono što sam dalje pročitala o ovoj nagradi, zaista me je iznenadilo i uzбудilo, jer sam koncipirajući svoju „Malu antologiju“ upravo razmišljala na isti način. A radi se o sledećem: „Tražimo emocionalnu komunikaciju, tražimo ono što će slušaocu biti novo, nezaboravno i upečatljivo. Želimo da budemo iznenađeni i dirnuti onim što čujemo. Želimo da budemo uvereni da oni koje nagradimo zaista mogu da pokrenu publiku - da radost muziciranja postane zarazna. Želimo da nas umetnik podseti na to zašto toliko brinemo o muzici“. Pomislili - ovo je za mene! Upakovala sam „Antologiju“ i poslala je poštom u Kaliforniju. I, evo odgovora!

• Ova nagrada i te kako slavi nezavisnost kreativnog duha koju oličava-

ju njeni dobitnici. Nalazite se u veoma laskavom društvu pobednika. Možete li nam reći nešto o umetnicima koji su kao i vi ovcenani ovim priznanjem takođe?

- Takmičenje nije suženo na određenu muzičku oblast. Nije, drugim rečima, važno da li ste džez muzičar, izvođač klasične muzike, solista, grupa ili kompozitor. Možete da svirate flamenko ili latino, rok ili bluz ili new age ... svi mogu da učestvuju. Shodno tome i sami pobednici su predstavnici različitih muzičkih žanrova.

Kada čitam biografije i kritike nagrađenih, i kada znam da je bilo nekoliko stotina prijavljenih učesnika iz celog sveta, tek tada mi postaje jasno šta mi se dogodilo. Sama nagrada, osim što dobro zvuči, ne govori mnogo. Na primer, dvanaestočlani žiri je sačinjen od muzičara koji su dobitnici Zlatne medalje. Ali, većina njih su i dobitnici Grammy i Emmy nagrada, neki su bili vodeći na listama Billboard magazina, jedan član bio je ambasador UNICEF-a...

• Nagradeni ste ovom prilikom za svoje već čuveno trostruko CD izdanje „UDAH/IZDAH: Mala antologija muzike za klavir (1914-2014)“. Kako objašnjavate činjenicu da ovo vaše pravo veliko životno delo tako uspešno komunicira sa muzičkim stručnjacima i poklonicima širom sveta - u tolikoj meri da su vas odlučno izdvojili iz mnoštva drugih kandidata?

- I sama sebi sam postavila isto pitanje. Danas sam dosta udaljena od celog tog projekta. Iscrpeo me je, ali dobro znam da ni jednog trenutka nisam sumnjala da je to što radim prava stvar i duboko sam verovala da će tek vreme to da dokaže, da će ljudi shvatiti.

• Kako inače provodite svoje karantinske dane? Koja muzika vas okrepljuje u ovo neobično doba?

- Sasvim jednostavno. Dok je dan radim u bašti. Počelo je da niče skoro sve što sam zasadila. Prvo su se pojavili listići rotkvice. Uspela sam da na-

Žiri se nije rukovodio popularnošću i brojem prodanih izdanja i tržište nema uticaj na njihov sud

Dodirujem biljke, slušam ptice, vetar, organizujem nabavljanje hrane i pogledam neki film, malo vežbam „qi gong“ i kada se sve to završi, sve one misli koje sam uspešla da izbegnem, izrone i uznemire me

Kultura oblikuje ljude, kao što ih oblikuju i 'reality programi' još lakše svojom banalnošću, bestidnošću, prostaklukom

bavam humus glistenjak i očekujem dobre rezultate. Dodirujem biljke, slušam ptice, vetar, organizujem nabavljanje hrane i pogledam neki film, malo vežbam „qi gong“ i kada se sve to završi, sve one misli koje sam uspešla da izbegnem, izrone i uznemire me. To su misli vezane za druge ljude, koji su sada u izuzetno teškim životnim okolnostima. Onda dišem duboko i zaspim. Vrlo retko sednem za klavir i tada sviram jednu baroknu kompoziciju koja se zove „Le Vertigo“.

• Imate li neko zanimljivo klavirsko otkriće kojim se bavite u poslednje vreme? Šta bi, s tim u vezi, mogao da bude neki vaš sledeći projekat?

- Projekat, odnosno koncept, oduvek je gotov i baš sam oduševljena. Pronašla sam još fenomenalne muzike. Plan mi je da to bude višemedijski događaj. Naziv mu je „Moj prijatelj klavir“. Naravno, saznanje da su svi konkursi zaustavljeni, nije mi baš prijalo. Ali, uradiću ovaj program bez obzira na to.

• Šta biste nam savetovali u ovom periodu svesnog međusobnog udaljevanja ljudi, zatvaranja u neke svoje kapsule i vrlo redukovanih kontakata? Pada li vam teško ova zarobljenost kao umetniku koji značajan deo svoje karijere provodi na muzičkoj sceni?

- Verujem da je svako od nas uspeo da se adaptira i da te kapsule učini podnošljivim. Dobra strana svega jeste što se tempo života usporio i što nam se otvorio prostor da se bavimo onim što nas zanima ili što volimo. Ja ću svakako uskoro početi da vežbam, jer ipak je klavir - 'moj prijatelj klavir', i to druženje ništa ne može da nadoknadi ili zameni.

A iz zarobljenosti ćemo izaći. Nedostatak izbora, nemoguć, to je ono što sada teško pada. Možda ćemo nakon svega moći da dobro pogledamo i vidimo imamo li još neke zarobljenosti

koje smo sami sebi nametnuli i koje su nam prepreke za veću kreativnost i bolja dela.

• Hoćemo li posle ovog iskustva postati bolji ljudi ili ćemo još dugo zadržati jedni od drugih i strepeti za svoje lično zdravlje, čak i kada opasnost prođe? Kako će se to odraziti na koncertni život u Beogradu i ma gde drugde? Postoje li muzička ili neka druga dela koja su već nešto rekla o osećanju izolovanosti nalik ovom?

- Mislim da smo svi željni bliskosti i dodira. Taj refleks straha proći će brzo. Koncertni život i uopšte vraćanje umetnosti na scenu sada vidim kao neki 'slow motion' koji postepeno prelazi u tempo. Ima nas mnogo, imamo snagu jer nas pokreće život, vratićemo se na naša mesta.

Uvek naravno može da se postavi pitanje: da li treba da se daje za kulturu, kada je sve drugo u krizi, pa i osnovna egzistencija? Da, treba! Ona je neophodna, ona nije ukras. Kultura čoveka čini plemenitijim, svesnijim, moralnijim, vaspitanijim, kvalitetnijim. Ona oblikuje ljude, kao što ih oblikuju i 'reality programi' još lakše svojom banalnošću, bestidnošću, prostaklukom. Zato kultura mora da postoji, da bi nam društvo bilo zdravije i bolje. I zato davanje novca za kulturu nije rasipanje već - odlična investicija. To treba da shvate oni koji kreiraju kulturnu politiku. Ako ne shvate, imaće jedno propalo i opasno društvo. To ne sme da se dogodi!!!

A što se dela, za koja pitate, tiče: da, nastajala su izvanredna dela u izolovanosti. Mesijanov „Kvartet za kraj vremena“ komponovan je u koncentracionom logoru. Servantes je počeo da piše „Don Kihota“ u zatvoru. Tu su i Oskar Vajld i Solženjicin i Šekspir koji je u vreme epidemije kuge napisao neka od svojih najvećih dela.

Zorica Kojić